

Efter min opfattelse bør det overvejes at ændre bestemmelsen i § 9 stk. 1, 1. pkt., til en bestemmelse om, at der i alle tilfælde gælder en pligt til at standse, og at der herudover er pligt til at yde hjælp, hvis omstændighederne ved uheldet indebærer, at personer kan være kommet til skade.

Hensigten med en sådan udformning af reglen er at tydeliggøre, at pligten til at yde hjælp udover at omfatte de tilfælde, hvor det er åbenbart for flugtbilisten, at en person er kommet (mere eller mindre alvorligt) til skade, også gælder, hvor bilisten på grund af sin omgående flugt fra stedet ikke har mulighed for at afgøre, om der er kommet personer til skade, men hvor dette kan være en påregnelig følge af uheldet.

De sidstnævnte situationer vil f.eks. omfatte påkørsel af en knallertkører, cyklist eller fodgænger, hvor bilisten kører fra stedet med det samme uden at sikre sig, at den pågældende ikke er kommet til skade, eller yde hjælp, hvis der er behov. Der kan også være tale om et sammenstød mellem to biler af en sådan karakter, at en personskade kan være opstået, og hvor den ene part under tilsvarende omstændigheder forlader uheldsstedet.

En ny affattelse af færdselslovens § 9 kunne udformes således:

»§ 9. Trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks standse.

Stk. 2. Trafikanten skal endvidere

- 1) i muligt omfang yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade,
- 2) deltage i de foranstaltninger til sikring af færdslen, som uheldet giver anledning til,
- 3) opgive navn og bopæl til en anden, der er indblandet i uheldet, hvis denne anmoder om det,
- 4) opgive navn og bopæl til den, på hvis ejendom eller ting, der er sket skade,
- 5) snarest muligt underrette politiet, hvis der er sket ikke ubetydelig skade på en anden person,

- 6) snarest muligt underrette skadelidte eller politiet, hvis der er sket skade på ejendom eller ting, når der ingen er til stede, som kan modtage oplysninger om skadevolderens navn og bopæl.

Stk. 3. (Som hidtil)«

Som det fremgår, er den nugældende bestemmelse i § 9, stk. 1, 1. pkt., i forslaget opdelt således, at det fremgår af stk. 1, at der altid gælder en pligt til at standse.

Pligten til at yde hjælp til andre personer er beskrevet i stk. 2, nr. 1, og gælder i alle tilfælde, hvor personer kan være kommet til skade, uanset om dette rent faktisk viser sig at være følgen. Bestemmelsen omfatter derimod ikke uheld, hvor det er åbenbart, at der ikke kan være opstået personskade, f.eks. ved et mindre sammenstød mellem to personbiler, der helt åbenbart kun indebærer materiel skade.

Med hensyn til straffen ved overtrædelse af den foreslåede nye bestemmelse i stk. 2, nr. 1, er det min opfattelse, at der bør anvendes frihedsstraf i de tilfælde, hvor følgen af uheldet efterfølgende viser sig at være alvorligere personskade.

I sådanne situationer, hvor hjælpepligten er af reel betydning, bør udgangspunktet for straffen efter min opfattelse være en kortere ubetinget frihedsstraf i niveaue 10 – 20 dages fængsel. Alvorligere personskader omfatter dels tilfælde, hvor der er opstået personskade som beskrevet i straffelovens § 249, men også mindre alvorlige skader, hvor det dog er åbenbart, at den tilskadekomne skal have lægehjælp, f.eks. ved knoglebrud, skader i hovedet, sår der kræver syning mv.

Foreligger der i sådanne situationer formildende omstændigheder, bør der være mulighed for at anvende en betinget frihedsstraf. Formildende omstændigheder kan f.eks. foreligge, hvis den pågældende selv er kommet til skade og som følge af en choktilstand forlader uheldsstedet uden at yde den fornødne hjælp.

Det bør endvidere efter min opfattelse fortsat være udgangspunktet, at der anvendes bødestraf ved flugt fra et uheldssted, hvis det viser sig, at ingen er kommet til skade, eller at skaderne er af mindre betydning, idet den pågældende f.eks. blot er forslået, har hudafskrabninger eller blå mærker. Der kan f.eks. være tale om påkørsel af